

paa det Tidspunkt, at disse Jernbanefunktionærer gaa paa Pension og derefter bosætte sig, vil det være et meget stort Savn for dem, om de skulde være udsatte for ikke at kunne besøge deres Børn rundt omkring i Landet. De kunne jo vel nok gjøre det, naar de ville bringe det pekuniære Offer, som det vil kræve; men da de tidligere Fri-billetter i Virkeligheden vare en Del af deres Løn, finder jeg, der er meget god Grund til at tillægge dem disse Fri-billetter, ogsaa naar de komme paa Pension, i alt Fald dog saamange Fri-billetter, som svare til det Beløb, de som Pension have tilbage af deres faste Løn. Jeg vil henstille dette til den høitærede Minister og til det Udvalg, som faar med den Sag at gjøre, og jeg vil lægge et godt Ord ind for, at Personalet ogsaa, naar de komme paa Pension, kunne blive ved at faae disse Billetter eller i hvert Tilfælde en Del af dem.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds): Jeg har nærmest forlangt Ordet anden Gang under Behandlingen af denne Sag for at rette et Par Misforstaaelser overfor den høitærede Indenrigsministers forøvrigt saa velvillige Foredrag i Gaar. Den høitærede Indenrigsminister gik ud fra, at den Sammenligning, jeg havde tilladt mig at fremsætte, mellem de sjællandske Jernbaners Gjennemsnitsindtægt for de 12 sidste Aar under privat Drift og de sjællandske Statsbaners Indtægt for 1885—86, ikke var rigtig; det vil sige, at det Resultat, jeg kom til, mente den høitærede Minister var begrundet i en Misforstaaelse fra min Side. Den høitærede Minister mente nemlig, at man havde udvidet Driften uden at have større Indtægt, og derfor var det selvfølgerigt, at man fik et mindre Overskud. Ja, den Konklusion er jeg selvfølgerlig enig med den høitærede Minister om, forudsat da, at Præmisserne ere rigtige; men de ere feile. Jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at det er Driftsaaret 1885—86 — jeg gjentager det atter og atter — og da var der endnu ikke foretaget nogen Udvidelse af nogensomhelst Betydning. Trafikken paa de sjællandske Statsbaner gik da temmelig nøiagtig i det samme Spor med Hensyn til Logordning o. s. v. som før Overdragelsen til Staten; det var den ene Side af Sagen. Der var ikke foretaget nogen væsentlig Udvidelse. Men paa den anden Side var det heller ikke rigtigt, at man ikke havde faaet større Indkomster. Tværtimod; jeg tillod mig allerede forrige Gang, jeg havde Ordet, at paaapege, at Gjennemsnitsindtægten af de sidste 12 Aar i

de sjællandske Jernbaners Drift under privat Ledelse var 98,272 Kr. pr. Banemil, men at Indtægten af de sjællandske Statsbaner i 1885—86 var 107,588 Kr. pr. Banemil. paa Banerne alene, altsaa foruden de tilhørende Søforbindelser. Det vil deraf ses, at der var en Indtægtsforøgelse fra det Gjennemsnit, som de sjællandske Baner havde haft under privat Ledelse i deres sidste 12 Aars Levetid. Og vel at mærke, disse 12 Aar faldt paa en Tid, da det var betydelig kostbarere at drive et større Jernbanekomplex end i 1885—86. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa — og jeg behøver kun at nævne det, det er de Herrer vel bekendt — den enorme Forstjæl, der var paa Kulpriserne i Aarene omkring 70 og i 1885—86, og den uhyre Forstjæl, der var mellem Priserne paa Bedligeholdelsesmaterialierne i det Tidrum, jeg har omtalt, og i 1885—86. Af min egen Erfaring kan jeg anføre, at i 1874 betalte jeg mellem 12 og 15 Estr. pr. Ton Jernbaneskinner, og i 1885—86 kunde den samme Vægt kjøbes for 5 Estr. Jeg anførte ikke dette første Gang, jeg havde Ordet, fordi det stiller Statsbanedriften i et endnu ugunstigere Lys. — Resultatet er altsaa, at Forøgelsen i Indtægter for Statsbanedriften i 1885—86 var 9,316 Kr. pr. Banemil, men Forøgelsen i Udgifter var samtidig 25,360 Kr., og Overskudet formindstedes derved med 16,044 Kr., eller med andre Ord, Indtægten af Statsbanedriften paa Sjælland var i 1885—86 479,764 Kr. høiere end Gjennemsnittet af de sidste 12 Aar, da Banerne vare under privat Drift, men den samlede Udgift til Driften var i det samme Aar 1,306,040 Kr. større end Gjennemsnittet af de 12 Aar, og Overskudet i 1885—86 var 826,266 Kr. mindre end Gjennemsnittet af de 12 Aar, og jeg gjentager paany, for ikke at blive misforstaaet, at den Gang var der ingen væsentlig Udvidelse af Driften foretaget. Den fandt, som den høitærede Minister vil mindes, først Sted i Begyndelsen af Juni-Maaned 1886, og tyngede altsaa ingenlunde paa det anførte Regnskabsaar. Dertil skal jeg føie, at sammenlignelsesvis, naar Driften forøvrigt skulde bringe samme økonomiske Resultat, burde Overskudet ikke have været 826,266 Kr. mindre, men i Henhold til de forøgede Indtægter omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. større. Der var saaledes, som jeg tillod mig at nævne forleden, et Deficit sammenlignet med det sjællandske Jernbaneselskabs Drift af mellem 1,000,000 og 1,100,000 Kr. Den høitærede Minister mente endvidere, at naar jeg har tilladt mig — for ikke at være saa uretfærdig at sammenligne vore Statsbaners Drift